

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. în plus mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 22 Februarie st. v.

Ciudați oameni mai sînt colegii
noștri maghiari!

După a lor închipuire și după al
lor fel de a vedea lucrurile în această
patrie, ai crede, că s'a isbândit deja
visul lor de aur, și că Ungaria este
deja prefăcută în Maghiarie. Ai crede,
că Ungaria este numai a lor, aerul ei
aer maghiar, apa ei apă maghiară și tot
ce mișcă și răsuflă într'însa este men-
tit să fie a Maghiarilor, sau să se facă
maghiar.

Funcționarul public din Ungaria,
după felul de gândire maghiar, nu este
plătit de patria comună, pentru-ca să
servească interesele cetățenilor, din a
căror sudoare trăsece, ci mănâncă
pâine maghiară și prin urmare este
dator să fie sau să devină maghiar, să
servească mai presus de toate interesele
rasei maghiare, să se mîscă numai în
societate maghiară și să se ferească ca
de foc de a face, fie și numai în cel
mai inocent mod, cauză comună cu ne-
maghiarii.

Beneficiile statului au dreptul să
le pretindă numai Maghiarii, ear' dacă
din ele cade câte o sfărîmătură și în
gura vre-unui nemaghiar, acest lucru
are să fie considerat ca o grație deose-
bită, pentru care beneficiantul toată
viața are să se topească de recunoștință
față cu generoșii binefăcători și să în-
dure la toate ocaziunile delicateța, că
i-s-au dat beneficii, pentru care n'a
scîiut să fie mulțumitor.

Dacă vre-un tîner român capătă
vre-un stipendiu dela stat, ceea-ce este
cam tot atât de rar ca și corbul alb,
și dacă acest tîner tot mai ține a ră-
mîne credincios neamului și limbii sale,
apoi este timbrat de șerpe crescut la
sînul patriei, de trădător crescut pe
cheltuiala statului.

Dacă un funcționar al statului, sau
un ostaș de naționalitate nemaghiară,
după serviciul credincios, în care și-a
consumat floarea vieții, se retrage în
pensiunea bine meritată, dar' învățat
fiind să trăiască în lucrare, nu leneșe-
ce nici la bătrînețe, ci își petrece seara
vieții în spriginirea muncii culturale a
neamului său, în toată ziua are să-și
audă imputarea, că mănâncă pâinea ma-
ghiară și ca un ingrat ce este face cauză
comună cu dușmanii patriei. Ca-și-cînd
pensiunea ar fi o grație a Maghiarilor,
ear' nu răsplată patriei, acordată celui-
ce a muncit pentru dînsa.

Am pute să cităm o mulțime de
casuri concrete, din care s'ar vedea acest ciu-
dat mod de cugetare al Maghiarilor.

Dar' ne mărginim de astădată la cel
mai recent.

Dl Dr. Victor Babes, astăzi profe-
sor la universitatea din București, pen-
tru aptitudinile și stăruința, ce a docu-
mentat în specialitatea sa, a beneficiat
în tinerețile sale de un stipendiu de stat
unguresc, cu care și-a completat stu-
diile în străinătate. Ca fiu al unui ce-
tățean ungar și ca tîner talentat și dis-
tins a avut dreptul la acest stipendiu,
care sigur i-a fost conferit numai și nu-
mai pentru-că el a fost cel mai vrednic
de dînsul, ear' nu pentru-că este Ro-
mân și cu atât mai puțin pentru-că este
fiul dlui Vincențiu Babeș.

După terminarea studiilor sale, dl
Dr. Babes a primit la universitatea din
Budapesta o catedră de profesor și mi-
siunea onorifică, de a organiza un in-
stitut de bacteriologie pe baza experien-
țelor sale cîștigate în institutul de ace-
lași fel al renumitului Pasteur din Paris.

Pe urmă dl Dr. Babes a urmat
unui și mai onorific ofert, primit dela
guvernul României, și s'a mutat la uni-
versitatea din București, preferînd în
mod legitim și natural a pune cunos-
cințele sale în serviciul celor de un sânge
și de o limbă cu dînsul.

Dar' ceea-ce este legitim și natural
pentru toată lumea, nu este și pentru
foile concetățenilor maghiari. Înaintea
lor și domnul Dr. Babes trece acum de
un ingrat, de fugar, care și-a întemeiat
viitorul pe banii Maghiarilor și a tre-
cut apoi să aducă foloasele altora.

În tot anul se întîmplă, că la uni-
versitățile din Austria sînt chemați pro-
fesorii din Germania, dintre care mulți
își vor fi făcut studiile cu ajutoare de
stat, dar' nimănui nu-i trece prin mînte
să vadă ceva neobișnuit în aceasta.
Căci nicăiri statul nu consideră benefi-
ciile sale ca o grație a sa ori a unei
rase privilegiate, cum se întîmplă la noi,
ci le consideră ca o datorință față cu
poporațiunea, care poartă sarcinile.

Beneficiile plătite de stat sînt în
cele din urmă ale aceloră, din a căror
pungă au ieșit. Ei bine, la noi în țe-
rile regalului ungar două din trei părți
a tuturor beneficiilor statului ies din
pungile nemaghiarilor și numai a treia
parte din pungile Maghiarilor. Ear' de
folosit cel puțin nouă din zece părți le
folosesc Maghiarii, și abia a zecea parte
se distribuie ca sfărîmături între cele-
lalte naționalități.

Prin urmare, dacă e vorba de re-
cunoștință și de grațitudine, cine ar ave
să fie recunoscători și mulțumitori? Noi
Maghiarilor sau Maghiarii nouă?

Încete nobilii noștri colegi a
mai arunca în ochii vre-unui nema-
ghiar bineficiile prite dela stat și
gîndească mai bine, tot ce noi pri-
mim este cu desăvîrș al nostru și din-
tr'al nostru, precînd al primesc aproape
întreagă și partea, ca după Dumnezeu
și după dreptate ni-s' cuveni nouă.

O șarlatanerie. Știm în „Siebenb.
D. Tgbt“: „De ce fede meșteșugiri se
folosește opoziția contra fii militare în des-
baterile actuale a dietei țare, pentru a pune
cel puțin în parte, în loc limbei germane în
armată pe cea maghiară, vem un exemplu
frumuseț în vorbirea conți Apponyi dela
2 Martie. Pentru a documenta îndreptățirea,
ca voluntarii să fie înștiți în limba ma-
ghiară, el se provoacă la art. de lege 1 din
1807. „Avem — dîse conți Apponyi — o lege
despre o afacere cu totu analogă. Art. de
lege 1 din 1807 face o sîe de dispozițiuni,
ca cei 12.000 de recruți ngari votați să fie
instruși în limba lor maternă. Ei bine,
onorată casă, ce voim noialta, decât ca vo-
luntarii noștri să fie înștiți în limba sta-
tului!“ Concluziunea fap, că în Ungaria
limba maternă să fie considerată și față
cu cele două terțialități de maghiari ca iden-
tică cu limba statului, adică cu cea ma-
ghiară este prea bătător la ochi și devine
și mai mult, dacă privim mai de aproape
acel articol și-l analizăm în mod obiectiv. El
sună astfel. (Art. 1, §. 9.) „Fiindcă este a se
număra între cele mai de pînte pedeci ale re-
crutării de soldați voluntari împregiurarea, că
soldații înrolați se împart în trupe cu ofi-
ceri și subofi-
ceri, care nu știu limba lor ma-
ternă, așa, că nu se înțeleg în darea și pri-
mirea de porunci, și fiindcă aceste dificultăți
înstrăinează pe recruți și în exemplul lor și
pe alții dela statul militar, laiestatea Sa pre-
a-graș ordonează, ca, pent-ca aceste defici-
tăți să nu aducă serviciului chiar scăderi, pe
viitor să fie numiți ofi-
ceri și subofi-
ceri în re-
gimentele unguresci numai de aceia, care
cunosc fără consideră-
ție limbile,
care mai ales se vorbesc acolo“. Că
această dispozițiune nu poa fi citată pentru
privilegierea exclusivă a lbei maghiare
față cu celelalte limbi maternă din Ungaria,
nu mai trebuie amintit“. Sîntem recunoscători
confratelui german, că a scos la iveală această
șarlatanerie drastică.

Agenții provocatori.

Cînd voim a vorbi despre agenții
provocatori, trebuie să ne uităm în giur
de noi și cu multă socotă să ne dăm
seamă despre tot aceea-ce se lucră în
mijlocul poporului nostru. Aici va
pute vedea omul cu vedri curate, pe

câte căi nu pot lucra agenții provo-
catori.

Și omul cu inima curată nu va
trebui să se îndoească mult în sufletul
seu, nici îi va fi preste mîna a se pute
pronunța în deplină cunoscînță de cauză,
îndată-ce își va da silința ca să cu-
noască căile pe care lucră și pot lucra
și unii și alții dintre aceia, care ca ini-
mici nempăcați ai neamului nostru, nu-
mai foloase pot trage din învrăjbirile
dintre noi. Trebuie ca să fie anumite
unelte, trebuie să fie anumiți oameni
cu duchul nerușinării și al impertinen-
ței, fără părechie toți aceia, care trăind
în mijlocul nostru, ajutați fiind din
partea celor mai cinștiți oameni de ai
noștri, să-ți prindă vorba, să-ți gâdi-
lească sentimentele, ca după toate aceste
se poată raporta unde au de raportat:
cine ești, ce cugeți, ce voesci
și care-ți sînt căile de toate
dilele.

Nu mai omul pășit prin lunga cale
a experienței vieții poate să cunoască
și să distingă pe om de om.

Ne-am hotărît, ca să ne ocupăm
astăzi de agenții provocatori din moti-
vul, că aceștia sînt care ne țin în o
continuă încordare, și împedecă preste
tot ori-ce acțiune de dai Doamne din
mijlocul nostru.

Agenții provocatori sînt de două
categorii.

Sînt adecă agenții, care provoacă
poporul la nesupunere și neascultare,
ba la cea mai pomică disordine.

Sînt de altă parte agenți, care cu
sfaturi pline de „prudență“ susțin,
că numai prin răbdare, nu mai lă-
sînd torentele să-și pereurgă calea sa,
putem și noi să trăim alături cu aceia
care ne frămîntă. Ei dic, să nu fim
exaltați, să nu ne opunem forței, de-
oare-ce mai mult stricăm cauzei noastre,
decît îi ajutam. Pe calea aceasta acești
agenți omoară ori-ce sentiment mai înalt
național, pe calea aceasta corump sen-
timentele cele mai nobile ale multor oa-
meni necunoscuți cu lumea. Și pre-
cînd agenții sînt nisce unelte netreb-
nice ale aceloră care i-au pus ca așa
să lucre, pe atunci „netreb-nici“ fac
și din aceia, care nu ar trebui să fie
așa, după cum se depind se fie.

Dar' să vorbim de categoria aîntăia.

Agenții provocatori de categoria aî-
ntăiu, sînt parte trup din trupul nostru
romănesc, parte elemente cu totul străine
de noi prin limbă și origine.

Aceștia sînt cei mai periculoși oa-
meni ai intereselor romănesci. Și cu
atîta sînt mai periculoși, cu cît acți-
unea lor este făcută la comanda anumitor

guverne. Îi aflăm în România ca a-
genții provocatori ai guvernului rusesc,
și poate și ai guvernului unguresc. A-
flăm-i de altă parte aici în patria no-
astră cu deosebire ca agenți provocatori
ai guvernului patriotic. Dl Tisza scie
de dîșii, scie și aceea, care le este
menirea. Aceștia sînt „sobolii“,
cu care se lăuda mai anii trecuți. Și,
mult trebuie să ne mirăm: cum de nu
și-a prins oamenii? Tot așa în
România constatat este astăzi pe cale
oficioasă, că mult au contribuit la dis-
ordinile ce domniră în România mai
anul trecut, agenții consulului rusesc, a
dlui Hitrowo.

Atât la noi, cît și în România, a-
genții provocatori, — sînt bine remu-
nerați și cu deosebire sînt bine instruați
în scopurile, care au să le urmărească
și ajungă. Scopul principal ce-l urmă-
resce în România colosul dela Nord este
sdruncinarea din temelii a consolidării
statului român. România este bulevar-
dul Europei la gurile Dunării. Româ-
nia este prelîngă toate aceste din punct
de vedere strategic atît de periculoasă
pentru Rusia, încât nici în Nord-Vestul
Europei, dar' nici în Sud-Ostul ei nu
poate dînsa a se mișca, fără de a nu fi
trezită România.

Cine mai bine le scie toate aceste
decît Rusia?

Chiar din această cauză și cearcă
dînsa toate mijloacele, numai ca să poată
slăbi România în interesul ei. Slăbită
fiind România, are mîna liberă în Pe-
ninsula-Balcanică, dar' este totodată mai
negenată în Nord-Ostul Europei. Din
aceste motive cearcă cu banul, cearcă
cu rublele numai și numai să facă pe
România imposibilă de lucruri mari, și
totodată imposibilă de acțiuni în cas de
pericol pentru România, din care dînsa,
— Rusia, — să-și aibă doritele foloase
politice.

Marele bărbat de stat al României,
dl Ioan Brătianu a înțeles de mult in-
tențiunile Rusiei, și chiar din aceste mo-
tive putem dice, că s'a retras din frun-
tea afacerilor publice ale țerii, numai ca
să se convingă și alți politici români,
că puternica și pravoslavnică Rusie lu-
cră cu puteri uriașe la sdruncinarea in-
tregității statului român. Nu ne îndoi-
mîns, că țeara are să-l aducă din nou
acolo, de unde înțelepciunea dlui Bră-
tianu nu poate să lipsească. Sperăm,
că evenimentele grele pentru România,
vor reclama din nou puterile acestui
diplomat.

Agenții provocatori ai Rusiei pre-
lîngă bani mai folosesc și vorbe dulci.
Bani sînt împreunatați cu promisiuni

FOIȚA „TRIBUNEI“

Tatăl.

De

Björnsterne Björnson.

Thord Oeveras este cel mai puter-
nic om din parohie; de el voiu povesti.
Într'o zi ședea în odaia de lucru a preotului,
cu trupul drept și cu fața serioasă: „Am un
băiat și vreau să-l botez“.

„Cum să-l chie me?“

„Finn, după tată-meu“.

Le-a spus numele; și erau oamenii cei
mai cu vață din sat, bărbați și femei dintre
rudenile lui.

„Mai ai ceva la inimă?“ — întrebă
preotul ridicîndu-și ochii. Țeranul tăcu ceva.

„L-ăș boteza singur, nu deodată cu ceia lai“,
— dîse el. „Adecă, într'o zi de săptămână.
Mai bucuos Sămbăta viitoare la 12 cîasuri
la ameați“.

„Și mai ai ceva?“ — întrebă eară
preotul.

„Nu, altceva nu mai am de dîs“.

Țeranul își succea pălăria printre mîni,
ca-și-cum ar vrî să meargă. Atunci se ri-
dică preotul. „Așadar“ să-ți mai dic eu“, —
așa începî el și prinse mîna țeranului uitân-
du-i-se drept în ochi:

„Să dee Dumnezeu să-ți facă bucurie
băiatul“.

* * *

După șesespzece ani Thord se află
earăși în chilia preotului. „Te păstrezi bine
Thord“, — dîse preotul, neputînd să observe
nici o schimbare, cît de nefîsemnată să fie la
el. „N'am griji“, — răspuse Thord.

Preotul tăcu; după cîtăva vreme în-
trebă: „Dar' de astădată ce ai la inimă?“

„Ați viu pentru băiatul meu, care-i să
vină la confirmăție“.

„E băiat deștept“.

„Eu vreau să-i dau honorarul numai
după-ce voiu vedea, ce loc are băiatul în bi-
serică“.

„Ei, numărul prim“.

„Da, am audît, și iată am adus 10
taleri“.

„Mai ai ceva?“ — întrebă preotul și-l
privi pe Thord.

„Nu, nu mai am nimic“.

Și Thord plecă.

* * *

De astă-dată trecuseră opt ani. Și odată
numai ce se audî șgomot la ușa chiliei preo-
tești; venia o mulțime de bărbați cu Thord
în frunte.

Preotul își ridică ochii și-l recunoscu.

„Astă-seară vii cu alaiu mare“.

„Da, voiam să vestesci pe ficiorul meu
în biserică, că e să se însoare cu Caren
Storlinden, fata lui Gudmund, care ase-
menea e aici“.

„Bre, dar' asta-i fata cea mai bogată
din tot satul“.

„Așa-i vorba, așa“, — răspuse țeranul
și-și ridică cu o mîna pîrul netezindu-l.

Preotul cădu cîtva în gînduri; nu dîcea
nimic; scrisse numele în protol și-i puse pe
oameni să se iscălească. Thord aședă trei taleri
pe masă.

„Mie mi-se cuvine nupai unul“, —
dîse preotul.

„Șci eu, dar' alt băiat eu n'am, și aș
vrî să fac toate bune“.

Preotul luă acum banii.

„Thord, astă-dată e a teia-oară, că ai
venit aici pentru ficiorul tău“.

„Dar' acum am și sfîrșit-o cu el“, răs-
puse Thord, își închise țasca, dîse: „Noroc
bun!“ și plecă încet după ceia alți oameni.

* * *

Trecuseră patrușprezece zile; tatăl și fi-
ciorul-se visleau pe apă și pe o vreme liniș-
tită cătră moșia Storlinden, să pună la cale
nunta.

„Perina de sub mine nu stă bine“, dîse
ficiorul și se ridică în barcă, să o aședă. A-
tunci scîndura, pe care ședea, lînecă, el cădu,
ridică mînilor și se prăbuși în apă.

„Ține-te de vislă!“ strigă tatăl-seu, sări
și i-o ținea. Dar' ficiorul se repezise la ea
de cîteva ori, își perdî puterile și simția că
întepenesce.

„Așteaptă, așteaptă!“ strigă tatăl și svîrlî
mai aproape de ficior. Atunci ficiorul cade pe
spate, să uită lung la tatăl-seu și se enfundă.

Lui Thord nu-i venia să creadă; el opri
barca și privia la lacul, unde se enfundase fi-
ciorul, ca-și-cum ar trebui să se ridice. Că-
teva beșici se ridicară, apoi încă cîteva, apoi

numai una, mare, care plesni și lacul rămase
luciu ca oglinda.

Trei zile și trei nopți vedură oamenii
pe Thord rătécind împregiurul acelu lac,
fără-ca să-l apuce dor de mîncare și de somn;
el pescuia după ficiorul-seu. În sfîrșit îl găsi
și-l duse în spate la mal în sus, la casa sa.

* * *

Va fi trecut un an din ziua aceea.
Preotul audî într'o seară de toamnă tîrziu,
că pipăie cineva la ușa și un om înalt, cam
plecat spre înainte, slab și cu pîr alb, întră.

Preotul se uită lung la el, până să-
l recunoască; era Thord.

„Vii așa de tîrziu?“ dîse preotul și se
opri înaintea lui.

„Ah, da; vin tîrziu“, dîse Thord, așe-
dîndu-se.

Preotul asemenea se aședă plin de aștep-
tare, și așa tăcură amîndoi multicele.

Apoi grăi Thord: „Am adus ceva, le-aș
da bucuos la sîraci“. El se ridică, puse
nisce bani pe masă și se aședă eară.

Preotul numără banii.

„Mulți bani!“ dîse el.

„Jumătate din moșia mea am vîndut-o
ați“.

Preotul tăcu multă vreme; în sfîrșit în-
trebă dulce:

„Și ce ai de gînd să faci?“

„Ceva mai bine“.

Mai tăcură ceva, Thord își pironi ochii
în pămînt, preotul se uită la el cu ochi mari.

Apoi dîse preotul domol:

„Cred, că în sfîrșit ai avut bucurie cu
ficiorul“.

„Da, și eu gîndesc“, dîse Thord, și își
ridică privirile, în vreme-ce două lacrimi grele
i-se rostogoliau pe față.

B.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de

Lucrefia Suciu.

(Urmare.)

XXII.

Homer a fost cetit odinioară de bună-
seamă mai cu sirguință decît astăzi. Și totuși
nu aflăm pomenite multe icoane, pe care ar-
tiștii antici le-au scos din el. Ei să pare, că
au folosit mai cu sirguință indigitările poetice
ale deosebitelor frumseți corporale; pe acestea
le-au zugrăvit ei, și ei au simțit foarte bine,
că numai în obiectele acestea își pot permite
să emuleze cu poetul. Afară de Helena,
Zeuxis a mai zugrăvit și pe Penelope; și
Diana lui Apelles a fost cea homerică, înso-
țită de nimfele ei. Cu ocaziunea aceasta
vreau să aduc aminte, că pasagiul lui Plinius
unde e vorba de Diana, are lipsă de o co-
rectie.*)

Să zugrăvesci însă acțiuni din Homer
numai pentru-că ele oferă compoziții bogate,
contrastate excelente, iluminări artificiale, se
pare-că nu a fost după gustul vechilor ar-
tiști, și nici nu putea fi până-ce arta s'a țî-

*) Lessing o face într'o notă.

ademenitoare. Ear' aceste promisiuni pare-că sînt foarte bine înțelese de guvernul din Pesta, care din vorbele și faptele ce ni-se dovedesc și de și ne duc până la presupunerea, că guvernul rusesc ar lucra în conțelegere cu cel pestan.

Ideea Daco-României, care este cu totul străină de ceea-ce este român și adevărat român, este o apucătură șireată din partea Rusiei. Deoparte voește a nemulțumi poporul din România cu guvernele care îl conduc, ear' de altă parte prin agenții provocatori cearcă elemente ușor credetore nutrindu-le cu idei de „Daco-Românie“, ear' aceste elemente ajutător nemulțumirea internă, împintîndu-o din abusuri în abusuri.

Guvernul ungar informat de tot ce se petrece pe pămîntul României, scind de altă parte despre nemulțumirea ce domnesce în sinul poporului român de aici de acasă dela el, îndată pune în mișcare toate aparatele ce-i stau la dispoziție numai ca să împedecă răul. Agenții români, agenții ruși — așa dîce guvernul nostru — îndeamnă poporul național la revoluție, în vederea unității naționale, în vederea „Daco-României“. Și fi vine de minune bine guvernului maghiar această fină apucătură!!

Coroana trebuie informată, dela Coroană trebuie mijlocit nouă și nouă mijloace de a pute despoia poporul român de drepturile ce-i sînt garantate. Ear' ca să poată arăta lumii, că într'adevăr Români sînt aceia, care se ocupă cu ideea unității lor naționale, mai aruncă câte unul-doi publiciști români în cele temnițe, și vorba este, că guvernul maghiar priveghează cu mulți ochi la înțrețigătea monarhiei.

Și apoi cine sînt cei aruncați în temnițe?

Nu, nici decît, nu agenții provocatori! Aceștia sînt cei mai pacinici și mai cuminți oameni. Ei vorbesc în auzul lumii, nu pe sub ascuns. Ei spun ceea-ce au pe inimă, așa după-cum simțesc, și dovedesc până la evidență, că dreptatea este pe partea lor. Aceștia sînt adevărați patrioți, și ca atari vorbele și faptele lor trebuiesc să fie supuse critice publice, combătute și demonstrate pe calea publicității, că nu au adevăr și dreptate când susțin ceea-ce susțin, nu însă, judecați după cele-ce se susține, că au scris printre șire!!

Caute guvernul unguresc după cei-ce lucră în ascuns...! Arunce în temnițe pe aceia, care într'adins sînt puși ca să conturbe pacea și liniștea, care trebuie să domnească între noi și Maghiari. Ear' aceștia sînt în cele din urmă agenții guvernului, care fi spun, că în tot Românul vîd un Daco-Român, și în tot adevăratul Român care ține la neamul seu cu trup și suflet, un rău patriot.

Concluziunea la toate aceste este, că agenții provocatori ai Rusiei și Ungariei voește a slăbi elementul românesc atît în România cît și aici în scumpa noastră patrie, pe care nu poate a o iubi mai mult Maghiarul decît noi, și

a cărei întărire și înflorire atîrnă dela puternica unire ce trebuie să domnească între aceste două popoare.

Credem, că vom fi îndejuns înțeleși în acest punct, și de aceea nu putem decît să atragem atențiunea fraților nostri din România asupra acestei împrejurări, dîcîndu-le: „Nu vî încredeți decît în voi înși-vî și în propriile voastre puteri! Ear' confracților nostri de acasă le dîcem: „Nu vî lăsați seduși de gurile dulci, dar' viclene, și nu porniți cu deosebire pe povîrnișul, care pot să vî-l arete agenții provocatori, căci cînd vî vorbesc mai dulce, atunci vî minteșc mai tare. Fiți mai presus de toate oameni de ordine!!

Să caracterisăm puțin pe agenții provocatori numiți „prudenți“. Dar' de ce-i numim prudenți? Aceștia sînt cei mai demoralizați oameni! Nefiind în stare ca pe cale cinstită să-și câștige pâinea de toate dîile, se pun la dispoziția stăpînirii. Fi cunoscam și sîntem sătui de dîșii până preste urechi. Ei nici că fac altceva decît rapoarte... Ear' în cercurile oamenilor lor, care apoi earăși își au legăturile lor, ridică și laudă până la al șeptelea cer toate actele guvernului. E de minune, — după dîșii, — ori-ce ordinațiune și ori-ce dispozițiune ce vine de sus dela guvern. Dacă este vorba ca să se mîscă Români cu vre-un protest; dacă este vorba să facă vre-o demonstrațiune, de sine se înțelege în scris, sau chiar să-și arete nemulțumirea pe față contra vre-unui act ilegal pentru Români, dîșii sînt cei dintîi, care cu vorbe dulci și după instrucțiuni, arată pericolul ce are să-i ajungă pe Români, dacă vor merge pe căile aceste. În cele din urmă își ajung scopul, se zădărnicesc cauza română.

Cine voește să-și cunoască, fi poate vedea în lungul și latul țerii. Ei se umilesc, nu se împotrivesc; ei laudă, nu hulesc; orbilor le dau vederea, care nu o au; ear' pe fricoși îi umple de speranță și încredere în puterile lor.

Noi nu avem să credem nici acestora, care fac treaba guvernului tocmai ca și agenții de categoria primă. Guvernul trebuie să arete și Români mulțumii cu starea lucrurilor din Ungaria, ear' despre aceștia dîce Tronului, că acesta este poporul român!!

Nu este adevăr!! Poporul român este acela, care ascultă de sentimentele sale dinastice, de sentimentele sale patriotice, și care pe baza acestora și fără a asculta de nici-unii dintre agenții provocatori, își pretinde drepturi alături cu Maghiarii în acest stat.

I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 Februarie st. v.

Șul 25.

Desbaterea asupra paragrafului 25 din proiectul de lege militară a intrat deja în a doua săptămînă și, judecînd

după numărul oorilor ce s'au înscinat și după intențiunile de a trăgîna desbaterea speci asupra proiectului din cestiune, pun fi siguri, că dieta ungară se află imai pe la începutul discuțiunilor vehemente și în mare măsură neparlamente.

În ședința alaltăieri a dietei din Budapesta s'a ținut șirul oratoriilor prin discursul de tatului Ziskay, care, în mîna cu lee din 48 și 1867, a dovedit conteluiponyi, că dispozițiunile privitoare laimba armatei totdeauna au fostcoase din sfera legislative. Helfya vorbit, se dîce, înaintea casei goa și așa s'a restrîns la o apreiare a dpturilor Maiestății și la dovedirea necesității, de a hotărî cestiunea limbii neceșii. După el a luat cuvîntul baron Fájerváry, spre a combate pe Helf. În decursul vorbirii lui, opoziția a ținut un sgomot ne mai pomenit și prețintele a fost silite să îndrume la orde pe deputații Szalay și contele Gabrikárolyi. Deputatul Árpád Szentárány i asteptă motiva parafrăzii din cestiune dela acei deputați, ca il acceptează. Aceasta o asteptă mailles acele cercuri electorale, care și-a provocat pe reprezentanții lor a mbate acest paragraf. „Ministrul-presint“, „și termină Szentiványi discursu“, afirmă, că partidul guvernamental presentă opinia publică a maiorității ței. Când ministrul-president a adus lamul 1875 în deplinire fusiunea, comitul Gómör, a acceptat fusiunea cu excoția de 3 sau 4 persoane. Președintele ședinței de fusiune de atunci, carea fost și președintele opozițiunii, nu învoia cu fusiunea și m'a atacat dă ședință și pe mine. Când am dîs e, că primesc fusiunea în speranță, că a fi de folos pentru țeară, mi-a rîsîns președintele: „Nu scii tu ce a ăcut tatăl-seu în comitatul Ihorului? Cum a fost tata așare să fie și fiul! Acela a ruinat numai un comitat, acesta a ruina însă țeara întreagă“.

Proșul Parnell.

Din cele-o le-am fost împărțit și noi la timpul se se scie, că diarul englez „Times“ a publicat o mulțime de scrisori compromițoare pentru Parnell și partidul seu. Acesta a intentat diarul un proces și în decursul pertractării s'a constatat, că toate acele scrisori au fost false și mîrtorul principal Pigott a mărturisit înși, că acelea le-a fabricat el și le-a predat diarului din cestiune pentru u bașis bun. Pigott însuși a fugit în Spania și în momentul, când erau să pînă mîna pe el s'a împușcat. Nu se poate dovedi, dacă „Times“ a avut cî nu cunoscință despre falsitatea acelo scrisori. Rămîne însă faptul, că Parnell a cîștigat procesul și prin aceasta suatția cabinetului actual, al cărui orgar este diarul din cestiune, poate se devî foarte critică.

Afacerea cantonului Tessin.

Înainte de asta cu vre-o dîcî, care, mai mulți alegători din cantonul Tessin s'au plîns consiliului federal din Bern în contra guvernului cantonului, că ei nu au fost induși în listele electorale. În urma acesteia consiliul federal a provocat pe guvernul cantonului a-i presenta listele, spre a se pute convinge despre starea lucrului, la ceea-ce guvernul a răspuns, că el nu este îndatorat să o facă aceasta. Temîndu-se consiliul federal, că în urma acestora s'ar pute nasce tulburări în canton, a însărcinat pe un colonel a interveni în calitate de comisar și a împedeca eventual isbubnirea unor tulburări.

Propaganda socialistă în România.

„Pol. Korr.“ primesce din București următoarea împărțire: Ministrul de interne, de răsboiu și de justiție au adresat funcționarilor ce stau sub ei o circulară în contra propagandei socialiste. Ministrul de interne recomandă prefeților a veghia cu îngrijire asupra uneltirilor socialiste și a aresta pe agitatori. Ministrul de justiție provoacă tribunalele și procuraturile de stat a proceda cu cea mai mare rigoare în toate casurile de transgresiuni de lege socialiste. Circulara ministrului de răsboiu dă ordin comandelor de corp și de divizie, de a fi totdeauna gata spre a sta la dispoziția autorităților politice în contra uneltirilor socialiste.

Cestiunea școalelor în Salonichi.

După o scrisoare ce „Pol. Korr.“ primesce din Salonichi, marele Vezir a îndrumat pe primarul de acolo să nu permită de aci înainte nimînuia a înființa școale noue nici a numi învățători la cele ce există deja, deoarece-ce dreptul acesta compete exclusiv Porții. Această ordonanță are de scop o stîmpărare a propagandei străine.

Reuniunea de agricultură din comitatul Sibiiului.

Eri și-a ținut prima (și până astăzi durere încă tot unică) noastră reuniune românească comitatensă de agricultură prima sa adunare generală.

Cu acest privilegiu am avut viua satisfacție de a ne convinge, că tînera reuniune, deși funcționează abia de un an de dîle, a scit deja să stîrnească între agricultorii comunelor de prin giurul Sibiiului, în cea mai mare parte țerani, rîvnă și interes pentru scopurile sale.

Adunarea ținută în sala cea mică din palatul comitatului a fost binișor cercetată. Afară de comitetul central și mai mulți domni din societatea cultă din Sibiu, au fost de față câțiva preoți, învățători și alți cărturari dela sate, precum și numeroși țerani din Rîșinari, Boița, Șura-mare, Bungard etc.

Președintele reuniunii, dl Eugen Brote, a deschis adunarea la orele 2½, cu o scurtă, dar' bine potrivită cuvîntare, în care a expus, că rezultatele activității de un an a reuniunii nu pot fi decît modeste, dar' ele devin mari, dacă considerăm numărul membrilor de aproape 200, prin care se documentează interesul economilor nostri pentru reuniune. Acest interes s'a vîdut și mai bine cu privilegiul celor două întruniri agricole, care le-a ținut reuniunea în anul trecut în comunele Seliște și Avrig.

Trecînd la ordinea dîile, adunarea generală ia spre sciință raportul general al comitetului, care a fost publicat la timpul seu în foaia noastră. Se institue apoi o comisiune constîtătoare din domni V. Tordășanu din Sibiu, A. Dancăș din Rîșinari și I. Branea din Boița, care se revizuească socotelile anului trecut și să examineze proiectul de buget prezentat de comitet, avînd să-și dea părerea asupra lui.

Până-cînd și-a terminat această comisiune lucrarea, președintele a pus în discuție punctul 2. din ordinea de dî: Propuneri eventuale din partea membrilor reuniunii. Neîvîndu-se altă propunere, dl profesor Dimitrie Comșa, întrecă pe țeranii prezenți, care sînt după a lor părere cestiunile cele mai ardețoare pentru dîșii? Asupra acestei întrebări se înceie apoi o discuție foarte interesantă, din care iese la iveală, că țeranii nostri foarte mult se interesează de cestiunea comasării. Asupra acestora, unii își dau părerea, că sînt bune, ear' alții cred, că sînt rele. Cu deosebire harnicul plugar, primarul din Bungard G. Dordea a documentat cu date și exemple din viața lui practică, căte pagube are plugarul dînt'o economie împărțită în multe părtele mîrunte. Discuția s'a terminat cu constatarea foarte interesantă, că țeranii nostri se tem de comasație, dar' în comunele unde s'a făcut

deja, s'au convins, că este foarte bună. La propunerea domnului asesor consistorial Z. Boiu, domnul G. Dordea a primit din partea adunării generale însărcinarea, ca la una dintre întrunirile agricole, ce le va arangea comitetul prin comune, să-și desfășure vederile despre comasări într'un discurs popular.

După aceste comisiunea exmisă pentru censurarea socotelilor și examinarea proiectului de buget, prin referentul seu dl Tordășanu constată, că socotelile sînt exacte și propune a se da comitetului absolutul pentru gestiunea anului trecut și a se primi proiectul de buget. Adunarea primesc propunerea comisiunii.

Urmează punctul al treilea din ordinea dîile, un foarte instructiv discurs al dlui profesor D. Comșa: Despre cultivarea fînațelor și a livezilor. Vorbitorul cu profundă cunoscință de cauză a arătat, că cel mai mare rău al unei plugării este lipsa de nutreț și din acest motiv, precum și din împregiurarea, că producțiunea de bucate nu se prea rentează la noi și nici nu e posibilă fără vite multe și bune, și prin urmare fără nutreț bun, se impune necesitatea, de a cultiva mai bine ca până acum livețile și fînațele. După aceea indică în mod lămurit și la înțeles mijloacele cele mai de căpetenie de a îmbunătăți locurile de coasă. Nu putem expune pe larg sfaturile date țeranilor de dl profesor Comșa, dar' credem, că nici nu ne este necesar, de vreme-ce sperăm, că d'sa va da instructivul seu discurs publicității, pentru-că mai cu temei și mai mulți, decît aceia, care l'au ascultat ieri, să-i poată lua folosul. Pe scurt numai amintim, că între mijloacele de îmbunătățire a livezilor și fînațelor vorbitorul a enumerat: 1. Planarea mușinoalelor de furnici și soboli și astuparea gropilor; 2. Grăparea și călcarea cu tăvălicul. 3. Stîrpirea mărăcinilor, tufelor și spinilor cu rădăcini cu tot și smulgerea buzienilor cotoroase sau veninoase înainte de a face sîmînță. 4. Scurgerea rovinilor și a bălților prin șanțuri deschise și acoperite și facearea acestor din urmă. 5. Stîrpirea mușchiului prin înturnarea țelinei cu plugul și pfa-cerea ierburilor prin aceea, că se ară liveada, se cultivă un timp cu plante răpitoare și apoi se seamînă cu ierburi alese. 6. Îngrășarea cu compost, gunoii fluid și solid de grajd, cenușe, var etc.

După-ce și-a terminat dl Comșa discursul, s'a încins a doua discuție în această adunare, la care au luat parte cu mare interes și mai mulți țerani. În decursul discuției dl Comșa a mai dat unele indicații foarte prețioase despre canalizarea livezilor apătoase prin șanțuri acoperite, despre cultivarea fînațelor de munte și despre conservarea nutrețului în stare verde, un lucru pe la noi puțin obișnuit, dar' foarte avantajos, pentru-că scapă pe plugar de șicanele timpului la facearea nutrețului.

În sfîrșit s'a ales o comisiune de trei domni din Sibiu, care să autentice procesul verbal al adunării, după care dl președinte, mulțumind celor prezenți pentru interesul arătat față cu reuniunea, a declarat adunarea de terminată.

Înceiăm și de astă-dată cu dorința, ca zeloasa noastră reuniune să afe cît decurînd imitatori în toate comitatele locuite de Români.

Un membru.

CRONICĂ.

Doliu de Curte. Cu dîia de ieri, 5 Martie, s'a sfîrșit primul perioad al doliului de Curte pentru Arhiducele Rudolf, așanumit doliu adînc. Astăzi se vor fi luat dispozițiuni pentru începerea unui doliu mai puțin strict pe timpul dela 5 Martie până la 4 Aprilie-a. c.

Camera advocațială din Sighetul-Marmăției anunță, că avocatul Dr. Lazar Iunger s'a înscris în listele camerei, din contra s'a șters din listă avocatul Iosif Várad, ear' avocatul Ioan Viczmándy e oprit pentru totdeauna de a practica advocatura, avînd unele afaceri, care cad în puterea legală a paragrafului 4 din Art. de lege 28 din 1887.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ioan Czverna în „Czegledy“; Iosif Iager în „Vadász“; Ludovic Hooz în „Havas“; Sigfried Rottenstein în „Rona“; Henric Berger în „Bátó“; Hugo Rothstein în „Rona“; Mihai Weiss în „Nagy“.

Parlament ori cărcimă? Așa întrebă cunoscutul literat maghiar Gyulai într'o poezie publicată în „Nemzet“, poezie ce o reproducem întocmai, precum urmează:

Câtă sfadă! Ce urlare!
Este-această sală mare
Cărcimă ori e parlament?
Ce presidiu? Ce statute?
Vei n'o scoatem din dispute,
Și scandalu-i permanent!

Halálaitura proastă,
Asta e parola noastră;
Și gaminu-i patriot.
Nu ide, ci njurătură —
Prosti răgnim în larga gură,
Mort e tot ce-i liber, tot.

nut în marginile mai înguste ale menirei supreme. În schimb, ei se hrăneau cu spiritul poetului; ei își împleau fantasia cu cele mai sublime trăsături ale lui, focul entuziasmului lui îl aprindea pe al lor; ei vedeau și simțeau ca el; și astfel operele lor erau copile celor homerice, dar' nu în raportul unui portret cu originalul seu, ci în raportul unui fiu cu tată-seu, sîmînău, dar' erau deosebite. Adesea asemănarea zace numai într'o trăsătură; celelalte nu au nimic egal, decît că armoniază cu aceeași trăsătură similită și la unul și la celalalt.

De altfel, deoarece-ce cap de operele poetice ale lui Homer erau mai vechi decît ori-care cap de operă artistică; deoarece-ce Homer a privit natura cu ochi pitoresci, mai de vreme decît Phidias și Apelles: nu trebuie să ne mirăm, că artiștii au găsit deja la Homer felurite observațiuni folositoare de tot pentru ei, înainte de ce ar fi avut vreme să le facă ei în natură, ei le-au prins cu lăcomie, să imiteze natura prin Homer. Phidias a recunoscut, că rîndurile:

„Așa vorbi Cronion și mișcă sprîncenele negre; și buclele ambrosice de pe nemuritorul cap al domnitorului undulară spre înainte; și înălțimile Olimpului se aguduiră“.

I-a servit de model la Joe Olimpicul, și că numai cu ajutorul lor i-a succed o față divină, „aproape adusă din cer“. Cine nu va înțelege din aceasta, decît că fantasia artistului a fost aprinsă de tabloul sublim al poetului, și că a fost învîdnicito de aceleași subline idei, și mi-se pare că trece cu vederea ce e mai esențial și că se îndestulește cu ceva de tot general, unde poți motiva cu

mult mai temeinic și mulțumitor prin ceva foarte special. După cît judec eu, Phidias a mai mărturisit, că el a observat mai întîiu din acest pasagiu, cîtă expresie zace în sprîncene „cât suflet“ ni-se arată în ele. Poate-că pasagiul l'a îndemnat să se ocupe mai cu sirguință și de pîr, se exprime oare-cum ce Homer a numit pîr ambrosic. Căci este constatat, că artiștii antici dinaintea lui Phidias, nu s'au priceput mult la semnele pronunțate și importante, și în deosebi, că au neglijat pîrul foarte mult. Și Myron mai era defectuos în aceste priviri, după-cum spune Plinius; și tot după Plinius Pythagoras Leontinus a fost cel dintîi, care s'a distins prin un pîr fin. Phidias a învățat din Homer, și celalți artiști au învățat tot din operele lui Phidias.

Vreau să mai aduc o pildă de felul acesta; pilda aceasta mi-a pricinuit totdeauna multă petrecere. Să ne aducem aminte, ce observă Hogarth despre Apollo din Belvedere. „Acest Apollo“, dîce el, „și Antinous s'au în același palat în Roma. Dar' dacă Antinous umple de uimire pe privitor, Apollo îl umple de admirare și anume, după-cum se exprimă călătorii, prin o privelisece ce le arată mai mult decît ceva omenesce, și ce ei nu sînt în stare să descrie. Și acest efect, dîce ei că este cu atît mai minunat, pentru-că cercetînd, descopri și un ochi comun inproporția. Unul dintre cei mai buni sculptori, ce-i avem în Anglia, a călătorit mai decurînd acolo, să vadă statuetele acestea, și mi-a confirmat ce am spus tocmai acum, mai ales că în proporție cu părțile mai superioare, picioarele și soldurile sînt prea lungi și late. Și Andreas Sachi, unul

dintre cei mai mari pictori italieni, se pare-că a fost de aceeași părere, căci altcum cu greu i-ar fi dat el lui Apollo, cînd acesta încunună pe virtuosul musical Pasqualini, într'un tablou reunit, ce se află acum în Anglia, tocmai raporturile lui Antinous, și se pare de altcum, că în adevăr este o copie după Apollo. Noi vedem adese-ori la opere foarte mari, că unele părți mai neînsemnate sînt neglijate, dar' aici nu poate fi cazul acesta. Căci o proporție exactă la o statuă frumoasă este una din cele mai esențiale frumseși. De aici putem deduce, că membrele acestora au fost lungite dinadins, căci de altcum ușor s'ar fi putut feri de aceasta. Deci dacă noi cercetăm toate frumseșile acestei figuri, vom avî temei să judecăm, că ce am socotit până acum de nespus de excelent la privirea lor întreagă, a isvorit tocmai din ce ni-s'a părut că e greșit în unele părți“. Toate aceste sînt foarte evidente; și eu adag, că și Homer a simțit și indicat, că este o înfățișare sublimă, ce se nasce din adaosul de mărime la măsurarea picioarelor și a soldurilor. Căci dacă Antenor compară figura lui Ulysses cu a lui Menelaos, el dîce la Homer:

„Stînd Menelaos se înalță cu umerii sei puternici, dar' după-ce amîndoi se așează Odysseus este mai onorabil“.

Ulysses impunea dar' ședînd, ear' Menelaos perdeia din această vază ședînd; raportul ce-l aveau trupurile lor cu picioarele și soldurile, este ușor de fixat. Ulysses avea un adaos de mărime în proporțiunile trupului, Menelaos în ale picioarelor și soldurilor.

(Va urma.)

Au drept cei mulți, dar' se tacă,
Cei puținii siliți se pleacă —
Am turbat cu toți aici.
Schécheny, Deák, cumiții,
Meargă 'n pacoste cu sfinții:
Idol ați e Starsevici.

O adunare generală extraordinară a reprezentanței comitatului Sibiiului va avea loc luni, în 11 l. c., în sala cea mare a casei comitatului.

Corăbii-fortărețe. Se scrie din Pola, că echiparea și aranjarea internă a celor două corăbii-fortărețe (Turmschiffe) austro-ungare „Kronprinz Erzherzog Rudolf” și „Kronprinzessin Erzherzogin Stefanie” e finită cu totul, astfel, încât dacă va pretinde comanda marină ambele aceste corăbii de război vor fi puse în serviciu la vară. Pancara acestor corăbii e vopsită din oțel, tunurile de pe corăbii sunt produsele arsenalului de artilerie din Viena. Botezul lor a avut deja loc acum sunt doi ani.

Baronul Herbert Ratkeal, trimisul austro-ungar în Stuttgart, a murit ieri noapte în etate de 56 ani. Cadavrul îi va fi transportat la Praga.

Cestiuni bisericesti.

(Urmare).

Dela mine nu poate nimeni aștepta să arăt cu deamăritul cauzele, pentru care nu s'au ținut în tot anul acele sinoade, deoarece mie nu-mi pot fi cunoscute, cum sunt acele cunoștințe de sigur Excelenței Sale domnului arhiepiscop și metropolit și altor bărbați cu care se consultă în afacerile mai momentane ale arhiepiscopiei. Dar' pot și eu să aduc o cauză sau alta, care se deduce din însăși natura lucrului. Este adecă cunoscut, că sinoadele sunt împreunate cu spese foarte mari, care în împrejurările grele de astăzi nu s'ar fi putut acoperi fără de a îngreuna preste măsură parohiile și a consuma o parte din banii aceia, care au trebuit să se spezeze pentru alte instituții expuse pericolului. Excelența Sa de sigur va fi cugetat, că mai folositor lucru face, dacă modelele sale venite le în-trebuințează deocamdată pentru înflorirea institutelor de învățământ din Blaj și din arhiepiscopie, decât dacă le-ar consuma în tot anul în parte însemnată spre acoperirea unor spese ce nu ar fi compensate prin rezultate de mai mare utilitate, și aceasta cu atât mai virtuos, că părerea clerului cu privire la cestiunile cele mai momentane s'au putut cere și s'au și cerut pe altă cale, afară de sinod, precum am arătat mai sus.

Domnul N. A. suferă de o adevărată mania a sinoadelor, căci de câte ori îi sosese un circular cugetă, că acela trebuie să fie convocat la sinoade, și apoi în starea lui bolnăvicioasă nu înțelege nici cuprinsul acelor circulare, deoarece după părerea dînsului acele sunt numai „porunci ministeriale” înșoate mai mult de oficiile administrative civile.

Eu din parte-mi încă cetese circulare, și totdeauna m'am convins, că acele toate se țin de oficiul preotului, fie ca paroh, fie ca director școlastic, sau cuprind îndrumări practice cu privire la apărarea intereselor arhiepiscopiei noastre. În privința aceasta nu mă tem, că voi fi desmățit din partea acelor oameni cu mintea sănătoasă, care au cetit circularele metropolitane.

Tot în mania sa sinodală se teme dl N. A. și de aceea, că dacă nu se vor țin sinoade diocesane se va pierde prin prescriere dreptul de a mai țin atari sinoade. O astfel de teamă o poate manifesta numai un maniac și un ignorant, care nu știe, că legea despre ținerea sinoadelor diocesane este universală, va să dăcă este introdusă în întreaga biserică catolică (vezi Conc. Trid. Ses. XXIV de Ref. C. II.), și prin urmare chiar și când în o diocesisă sau alta nu s'ar țin sinoade diocesane, tot nu poate înceta puterea obligatorie a acelei legi. De altă parte fie sigur dl N. A., că dacă în trecut s'au ținut sinoade diocesane, precum am arătat mai sus, atunci aceasta este o garanție, că acele se vor țin și pe viitor, de câte ori o va pretinde necesitatea și binele arhiepiscopiei.

Ba, ce e mai mult, îl putem asigura pe dl N. A., că încă de mult se pregătesc lucrările pentru convocarea pusă în prospect a unui sinod arhiepiscopal, în care se va pertracta între alte cestiuni momentane și crearea unui fond separat pentru preoții deficienți. Pentru întemeierea acestui fond Excelența Sa cu dtul 1 Ianuarie a. c. a și depus în mâinile capitolului metropolitan suma de 5000 fl. v. a. în o sută de acțiuni de ale institutului de credit „Economi” din Cluj.

Di N. A. afirma, că precum pot țin sinoade gr-orientali, r-catolici, reformați, unitari, luteranii și chiar și ovrei, tocmai așa putem țin sinoade și noi gr-catolici. Da! putem țin și noi sinoade, căci nimeni nu ne oprește, numai cât eu din parte-mi nu aș vră să se țină și la noi sinoade ca cele laudate de dl N. A., în care adese-ori se face vorbă multă, ispravă puțină, se cheltuesc sume mari cu ținerea lor, precând acei bani s'ar pute în-trebuința spre acoperirea altor lipse mai arde-toare. Mie cel puțin nu mi-se pare tocmai

lucr înțeleptesc a țin sinoade și atunci când afacerile, care se discută în sinoade, se pot regula și pe altă cale mai puțin costisitoare. Cu toate acestea nu vreau să dăc, că nu ar fi folositoare ținerea sinoadelor, numai cât acestui folos, ce rezultă din ținerea sinoadelor nu trebuie să sacrificăm alte foloase mai mari și de o necesitate mai imperativă.

(Va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

Timișoara, 5 Martie n. Generalul de cavalerie contele Degenfeld se va duce în pensiu.

Belgrad, 5 Martie n. Sănătatea regelui Milan e atât de sdruncinată, că a luat firma hotărîre, de a petrece timp mai îndelungat în străinătate. Se va institui o regență în frunte cu Ristici. Diplomația e de părere, că acest act e presemnul abdicățiunii. Se fac încercări, spre a-l determina pe Milan a institui regența pe un timp hotărît. Încercările acestea au rămas până acum fără rezultat.

Belgrad, 5 Martie n. Rescriptul cu instituirea lui Ristici de regent este subscris. Milan voiesce să petreacă sau în Germania sau în Austria. Principele de coroană va fi în giurul lui.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 6 Martie n. Gonda răspunde lui Asboth, că opoziția moderată nu și-a schimbat principiile și nu voiesce să înlăture limba germană ca limbă a armatei, dar' pretinde respectarea drepturilor limbii maghiare. Kricsfalussy (liberal) nu poate accepta paragraful, deoarece de la tinerime se cer lucruri, pe care ea nu le poate împlini. Proiectul de rezoluție oferă garanțe insuficiente și desavantajul, că prin ea s'a provocat astăzi o discuțiune de drept public asupra drepturilor Coroanei, cum nu s'a mai întemplat. Așterne o nouă redigiere a proiectului de conclud, după care în lege va avea să se primească dispozițiunea, că paragraful respectiv nu-mai până atunci să rămână în valoare, până-când vor rămâne în valoare instrucțiunile ce se vor sancționa decătră Maiestatea Sa. Voluntarilor de un an le stă în voe liberă, de a depune examenul și în limba maghiară. La prezentarea propunerii acesteia l'a îndemnat propria convingere și votul alegătorilor. (Oratorul a fost viu aclamat de opoziție).

Sofia, 6 Martie n. Zaneckoff a adresat amicilor sei politici o circulară dicend, că Țarul atribuie Coburg-ului prigonirea exerciată în contra clerului ortodox și bulgar. Țarul a declarat, că va lua asupra și se designe doi sau trei candidați pentru tronul bulgar, dintre care Bulgarii se-și alegă pe fiitorul lor principe.

București, 6 Martie n. Camera a hotărît, ca termenul legal de deșe zile, în care ancheta aleasă pentru darea în judecată a cabinetului Brătianu are să se prezenteze raportul, să se prolungească la trei luni, căci după-ace camera s'a amân timer pe 27 Martie, prezentarea raportului numai în sesiunea viitoare va pute urma.

Belgrad, 5 Martie n. Ucasul, prin care regele predă regența lui Ristici, este deja subscris și înțră ați în valoare. Ministerii plenipotențieri sârbesci au primit deja încunoscîntarea. Crisa s'a dezvoltat astfel: Regele a pertractat cu Christici și apoi numai decăt cu Ristici. Cel din urmă a dat regelui pentru Viena și Berlin cele mai liniștitoare desluciri în privința programului de guvernare. Regele nu abdică formal, dar' stă mai presus de orice îndoeală, că nu se va mai reintoarce în Sârbia. Regele va locui stabil în Germania ori în Austria. Sănătatea regelui e sdruncinată. Și principele de coroană e melancolic, decând a fost despărțit de mamă-sa. Ucasul regelui probabil se va publica în decursul zilei de ați.

Berlin, 6 Martie n. Diarului „Kreuzzeitung” i-se împărtășese din Roma, că Papa a observat cu prilegiul întreruperii negocierilor ruso-vaticane, că, după el, războiul e inevitabil, și el nu voiesce să aducă Polonia drept miel de jertfă.

Bibliograf

„Meseriașul Român”. E pentru învățură și petrecere, întocmitătru meseriași și toți iubitorii de meserii. Îa 1 și 15 a fiecărei luni. Editor și redac Bartolomeu Baidescu, președintele reunii pentru spriginirea meseriașilor români trașov. Anul IV. Nr. 4, dela 27 Februarieamarul: Portretul generosului fondator M. V. Stroesco. — Adunarea generală a „Așini” pentru spriginirea învățăcelor și soor români. — Raportul comitetului despracerile „Asociațiunii” în anul 1888. — Urite pentru meseriași. — Foița „Mes. lan”. — Doi trați. — Sciri economice și industriale. — Multe și mărune. — Diverse Recepte folositoare. — Glume. — Tirg.

„Amicul Familiei”. An XIII. Nr. 5, cuprinde: Ioan Fekete-Negru De Vasile Gr. Borgovan. — Influența mrii. Novela de Paulina Rovinar. — Moderii. Schiță de Emilia Lungu-Puhalo. — Total. Poesie de Traian H. Pop. — Amintiri revoluțiunea anului 1848 în Transilvania. Maria Siutiu. — Poesii de Henric Heine, trare de Constantin Morariu. — Momentul mai fericit. Poesie de George Simu. — „La Română”. O prețiare. De Doinescu. — Ierse. — Ilustrațiune: Frumosa Elisă.

„Revista Nouă”. Anul Nr. 2. Cuprinde:

A. T. Laurian (biografiile I. Bianu. La muse et le Poete (po), de Iulia Hașdeu.

Amintiri din pribegie, (Ioan Ghica. Poesii, de Gheorghe din Ildova. Salonul Ateneului, de B. Sela Vrancea. Poveste de leac, de T. ISperanță. Clasele agricole în Mova, de R. Rosetti.

De același dor (poesie), Sc. Orăscu. Anecdote populare (crii), de Alex. Vlăduță.

Socoteala ungurească (andotă), de T. D. Speranță.

Notițe bibliografice de I. Bianu. Mihail Nebunul (hiliogre), de S. I. Valbudea.

Portret A. T. Laurian.

Recomandăm cetitorilor ostri această revistă literară română, în că colaborează sub direcțiunea eruditului ncu filolog și istoric Bogdan P. Hașdeu o padă de tineri talentați. Extragem din ultim număr următoarea anecdotă a lui Th. Spență.

Socoteala ungurească.

Auând mai multă lui.
Povestiră și ați și hane
Lucruri mari și cumini
Și isprăvi despre Răni,
Mai mulți Unguri nu'n ciudă,
S'ar fi dus la Bucșei
Ca se dea dovezi, căoate
Cele spuse sunt postii.

Deci odată, nu știu-ai me
Cam ce lucruri se tēmplă
Dela Pesta unul pleacă
Și-ajungend la noi l gară
Și cătand pe ici pe co
În oraș când vrea să plece
Dând cu ochii de clasice
Vede cialul punct la deșe.

— „Dece ciasuri! ăcelinsul
Uite lucruri românci
„Mai ascută! când îți antă
„Și-ți vorbesc de Buresci
„Născuți mai sunt Români!
„Dece ciasuri, uite! rate!
„Când la Pesta de ieri ncă
„Erau deșe jumătate.

Călindarul zilei.

23 Februarie (7 Martie).

Julian: Policarp.
Gregorian: Toma.
Soarele: răsare 6.36, apun 5.52.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Martie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728.1)	Diferența după presiun	Temperatura după Celsius	Maxim și minim de temperatură	Direcția vântului
728.8	+0.3	+1.0	+5.4 -1.4	S

Din țeară, 4 Martie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul
Budapesta	765	- 8.7	NV 1
Sătmăr	765	- 5.0	N 1
Cluj	765	- 5.4	O 2
Orșova	765	- 0.8	O 1
Timișoara	763	-11.0	V 2
Arad	764	- 4.1	O 2
Panciova	760	- 1.6	N 1

Sosiți în Sibiu.

La 6 Martie n.

Hotel „Neurivher”. Gönemann, Göber, Bramer, Zechner, comercianți din Viena; Halász, notar din Alba-Iulia.

Hotel „Habermann”. Mihail Krausz, preot; Ioan Stănescu, teolog.

Economic.

Pentru cei-ce posed rentă de hârtie.

Ministerul de finance a publicat următoarea încunoscîntare: De mai multe-ori s'a repetat cazul, că cei-ce posed rente de hârtie ungurească de 5 procente nu pun nici un preț pe laturea provădută cu tipar de apă a acestor obligațiuni, o lature care este o parte esențială a obligațiunilor, și astfel ei o taie și cer ca să li-se schimbe aceste obligațiuni, neacomodate pentru circulațiune, cu alte noue.

Deoarece-ce cu laturile, care se taie din obligațiunile mai susamintite, se poate face un exces și erarul poate să suferă daune în oare-ce privință, se face prin aceasta odată pentru todeauna cunoscut, că obligațiunile de rentă de hârtie ungură de 5 procente, care nu au laturea de care e vorba, nu se vor mai primi în schimb. Ele nu vor fi schimbate cu alte noue, nici chiar dacă s'ar face petițiune la ministerul de finance pentru schimbare.

Cei-ce posed obligațiuni de aceste, să fac deci atenți, în interesul propriu al lor, ca să nu aducă circulațiunea acestor obligațiuni în pericol. Prin urmare să oprește cu toată strictețea de a despărți laturea cu tipar de apă a obligațiunilor de cealaltă lature de dinainte.

Rasele străine de vite în România.

Eată ce scrie „Revista Agricolă” despre rasele străine de vite în România:

Se pare, că la noi a existat o epocă de adevărată învasiune a diferitelor rase străine: așa de împetritate sunt unele cirești de vite, mai cu seamă vitele comunelor. Precăt se observă atât de des reprezentanți de ai lui Bos primigenius, străini de rasele noastre, precum: rasa ungurească, rusească, sârbescă, bulgară și holandeză; mai tot atât de răspândite sunt vitele aparținend lui Bos brachyceros, ca rasele elvețiene de: Schwiz, Montafun, Algäu, Mürzthal etc., și vitele aparținend lui Bos frontosus, ca rasele elvețiene de: Berna, Simenthal, Freiburg, Mülthal și de Styria.

Dacă vizităm Olanda, găsim rasa olandeză; în Elveția găsim rasa elvețiană; toate se deosebesc la prima vedere prin culoarea părului. Culoarea este foarte variabilă, nici odată însă în armonie cum se observă la vitele noastre care s'au încrucișat pēle-mēle (tam ne sam) cu cele străine Ea este albă, cu pete negre la rasa olandeză și cea de Stiria, este vînată-neagră, vînată-cafenie, albă-roșie, roșie-limonie etc., la diferitele rase de Elveția. Culoarea raselor citate mai sus e reprezentată și prin colori sadele; ele sînt roșii, limonii, galbene, șoricii închise etc.

Cu cât de diferite sînt aceste colori, cu atât de mare disarmonie arată vitele noastre corcice cu cele străine. De almintrelea, asemenea corcici se cunosc numai decăt, din cauza culorilor albe, care predomină, mai cu seamă de-alungul spinării. Poate că, dacă s'ar fi făcut încrucișări mai metodice, n'am ave vite așa de împetritate.

Unele din aceste rase străine, introduse de M. S. Regele, de proprietari mari, si ținute numai pentru producțiunea laptelui stau drept dovadă, pentru a convinge pe partisanții încrucișărilor cu rase străine, căt de greșită este tendința încrucișărilor în condițiuni nestudiate, și prin urmare defavorabile. Cu cât sînt de frumoase rasele străine originale cu cât apitiitudinile lor sînt statornice; cu atât produsele încrucișării sînt urite și disproporționate, apitiitudinile se perd. Singurul caracter statornic este culoarea albă de-alungul spinării; și aceasta provine dela rasele noastre, care, se vede, că au mai multă forță de reproducțiune în această privință, decăt cele străine.

Județele, care se ocupă mai mult cu crescerea vitelor, dacă ne vom lua după numărul vitelor, sînt: Județele Doljiu, Teleorman, Prahova, Dorohoiu, Ialomița, Botoșani în rîndul I-ii; județele Argeș, Romanai, Gorj, Mehedinți, Ilfov, Iași, Buzeu în rîndul al II-lea; județele Băcău, Dâmbovița, Vlașca, Brăila în rîndul al III-lea, ear' celelalte județe în rîndul al IV-lea.

Dacă ne luăm însă, după regiuni, apoi regiunea bălților și regiunea părții din Moldova sînt locurile, unde crescerea vitelor mari este încă în floarea ei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 5 Martie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 51 — cr. până 53 — cr., ungurești grei, tineri 52 — cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52 — cr. până 52 1/2 cr., ușori 49 — cr., până 50 — cr., marfă țărănească, grea 49 — cr., până 50 — cr., de mijloc 48 1/2 cr., până 49 — cr., ușor 48 — cr. până 48 1/2 cr., românesci, de Bakony, grei 51 — cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei 49 — cr. până 50 — cr., transito de mijloc 47 — cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44 — cr. până 46 — cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4/9 compenți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Martie 1889.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela, până	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela, până
Grâu	—	—	—	—
Bănățene, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	7 35	7 55	—	—
Grâu de Pesta	7 35	7 55	—	—
Grâu de Alba-regală	7 35	7 55	—	—
Grâu de Bácska	7 35	7 55	—	—
Unguresc de Nord	7 20	7 45	—	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela, până	
Săcără	Nutreț	70—72	5 65	5 90
Orz	de vinars	60—62	5 60	6 —
—	de bere	62—64	6 30	7 10
—	—	64—66	7 35	8 50
Ovės	—	39—41	5 25	5 05
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4 70	4 77
—	de alt soi	73	4 70	4 75
—	—	—	5 40	5 75
Hrișcă	—	—	—	—
Grâu	de primă.	7 33	7 35	7 35
Cucuruz	de toam.	7 33	7 35	7 40
Ovės	lul. Aug.	5 07	5 09	5 09
—	Main-lun.	5 26	5 26	5 32
—	de toam.	—	—	—
—	de primă.	—	—	—
Produse diverse	Soiu	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela, până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60—	65—	—
—	franceză	—	—	—
—	italiană	52—	62—	—
Oleu de rap.	roșie	37—	37 50	—
Oleu de in	rafinat	—	—	—
Uns. de pore	dela Pesta	58 75	60 —	—
Slănină	dela țeară	51—	51 50	—
—	sventăță	56—	57 —	—
—	afumată	38 50	34 50	—
Său	—	—	—	—
Prune	din Bosnia, în buți	10 25	17 50	—
Licitar	din Sârbia, în saci	16 50	16 75	—
—	slavon, nou	16 —	16 25	—
Nuci	bănățene	—	—	—
Gogoși	din Ungaria	—	—	—
—	unguresci	—	—	—
Miere	sârbesci	29 50	30 —	—
—	brută	33 —	34 —	—
Ceară	galbăni străcurată	115 —	117 —	—
Spirit	de Rosenau	14 —	15 —	—
—	brut	18 50	19 —	—
—	Drojdiițe de spirit	—	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

din 5 Martie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română	Cump.	9 30	vînd.	9 35
Lire turcesci	—	10 75	—	10 80
Imperiali	—	9 75	—	9 80
Ruble rusești	—	1 26	—	1 28

Bursa de Budapesta

din 5 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung.	6 1/2	102 —
— „ hârtie	4 1/2	94 60
Imprumutul căilor ferate ung.	5 1/2	145 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	99 50
(1-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	119 —
(2-a emisiune)	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	115 —
(3-a emisiune)	—	—
Bonuri rurale ung.	—	104 75
— „ cu cl. de sortare	—	104 75
— „ bânățene-timigene	—	104 75
— „ cu cl. de sortare	—	104 75
— „ transilvane	—	104 75
— „ croato-slavone	—	104 —
Despăgubire pentru dișma ung. de vin	—	100 —
Imprumut cu premiu ung.	—	138 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	126 —
Rentă de hârtie austriacă	—	83 75
— „ argint austriacă	—	111 25
— „ aur austriacă	—	141 —
Losuri austr. din 1860	—	85 —
Acțiunile băncii austro-ungare	—	312 50
— „ de credit ung.	—	304 —
— „ austr.	—	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—	102 —
„Albina”	—	—
Argintul	—	5 63
Galbeni împărătesci	—	9 56
Napoleon-d'ori	—	59 20
Mărci 100 imp. germane	—	121 35
Londra 100 Livres sterlingi	—	—

Bursa de Viena

din 5 Martie st. n. 1889.

Renta de aur ung.	6½	
„ „ „	4½	
„ hârtie	5½	
Imprumutul căilor ferate ung.		
Amortisarea datoriei căilor ferate de	Ost ung.	
(1-a emisiune)		
Amortisarea datoriei căilor ferate de	Ost ung.	
(2-a emisiune)		
Amortisarea datoriei căilor ferate de	Ost ung.	
(3-a emisiune)		
Bonuri rurale ung.		
„ „ „	cu cl. de sortare	
„ bătăne-timigene		
Bonuri rurale	cu cl. de sortare	
„ transilvane		
„ croato-slavone		
Despăgubire pentru dijna ung. de vin		
Imprumut cu premiu ung.		
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		
Rentă de hârtie austriacă		
„ „ argint austriacă		
„ „ aur austriacă		
Losuri austr. din 1860		
Acțiunile băncii austro-ungare		
„ „ de credit ung.		
„ „ „ austr.		
Argintul		
Galbeni împărătești		
Napoleon-d'ori		
Mărci 100 imp. germane		
Londra 10 Livres sterlingi		

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat
de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depon general pentru România la librăria lui

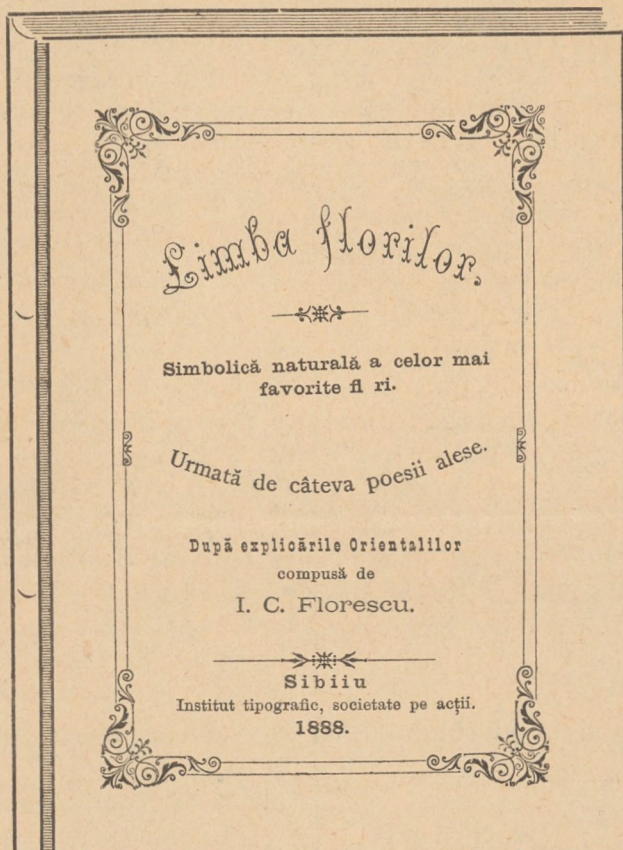
Alexandru Degenmann,
Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

ADOU DE SUVENIRE.

Legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NPentru trimiterea prin postă 5 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

Articul de lege XXI. din anul 1886,
DESPRE JURISDICTIUNI,
și articol de lege XXIII. din anul 1886,
DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28 506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886,

DESPRE COMUNE

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vîndare la
Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

[666] 7—50

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cuini literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate și prin glume în mare parte ilustrate năusece a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot năusece a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Curs XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrele, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot sal de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.
Numeri de prob se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, învederită și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor. — Culese din dîarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru poveturile lui valoroase, are sî ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un dîar de școală ce ’și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va sî dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest dîar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite poveturi primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita sî nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto franco e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântăna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie sî se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau nunta fatală. Schiță a emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Preț 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Gogol, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Preț 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 act, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Preț 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnaziului din Fiume prin Vincențiu Neoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine Bmăniei. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bîe alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) 1 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 4 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cupuii ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Preț 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și așusante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 3 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și așusante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlile populare, de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasilie Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școlile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rîscriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mî uita. Colecțiune de versuri funebrele, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparați. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandul. Prețul 80 cr.

Cuvîntări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît sî fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notiță istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s’a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-franco e 2 fl.

Cuvîntări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde: 8 cuvîntări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întîmplute în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bîtrîni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10 — dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvîntări funebrele și iertăciuni lucrate amîsurat tuturor cerințelor preoțiimii fuggente la casuri funebrele. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvîntări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoscînțele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele redate de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are sî o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are sî fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au sî o dee micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-franco e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele acelu sfînt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-franco e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cîntări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticică de rugăciuni și cîntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticică de rugăciuni și cîntări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-zeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gerula.